

[Socialministeren]

ved det er inddraget i form af forlængelse af arbejds giverperioden.

Fru Lilli Gyldenkilde stiller spørgsmål om, hvorvidt nu også sparebeløbet kan holde, og dertil må jeg svare, som jeg også gjorde for nogle uger siden, at der ikke er ændret på grundlaget, som er den gældende sygefraværstatistik, og som jeg i øvrigt mener er en statistik, der har vist sig at være så absolut seriøs, at den også er anvendelig som dokumentation for denne besparelse. Men det er da klart, som vi også har diskuteret tidligere, at det er usikkert, hvordan virkningen af det bliver; den kender ingen af os på nuværende tidspunkt. Men ud fra de kendte forudsætninger er der ingen ændringer af besparelsen.

Også hr. Waldorff kom ind på spørgsmålet om, hvorvidt loven forbyder de lokale aftaler. Her kan jeg kun gentage mit svar til hr. Albertsen, nemlig at ingen lønmodtagere efter loven har ret til løn eller dagpenge under første sygefraværdsdag.

Inge Fischer Møller (S):

Socialministeren siger, at loven skal gælde for alle, og dette sammenholdt med de meldinger, vi har fået dels i dagspressen, dels her på Christiansborg, får mig til at spørge socialministeren, om han, selv om han er en konservativ socialminister, moralsk kan leve med, at man ved, at det er dem i samfundet, der har det dårligst, der kommer til at betale.

Så har vi fået en forklaring yderligere i dag, der går ud på, at man ikke ønsker at retsforfølge arbejdsgiverne, hvis de ikke vil overholde reglerne, og ministeren har henvist til, at arbejdsgiverne alligevel skal betale, idet man har forlænget arbejds giverperioden. Men der må jo også, når det drejer sig om mennesker, der har det dårligt, være tale om en eller anden form for moralsk forpligtelse; derfor vil jeg spørge ministeren, om man ikke på en eller anden måde vil prøve at sikre, at loven kommer til at gælde for alle, hvis det da fortsat er ministerens hensigt også efter debatten her i dag, at den skal føres ud i livet.

Og så lige til sidst. Fru Mette Groes stillede et meget centralt spørgsmål, der gik på, om der, når man brugte det, man kan kalde restferiedage efter ferielovens bestemmelser, så ikke var tale om et lovbrud. Det fik vi ikke svar på.

Anker Jørgensen (S):

Jeg har bemærket, at socialministeren igen og igen siger, at disse besparelser vil ramme bredt, vil ramme alle lønmodtagergrupper, og jeg har også bemærket, at socialministeren i høj grad baserer sine udtalelser og sine vurderinger på, hvad man siger fra Dansk Arbejdsgiverforenings side. Jeg har derfor to spørgsmål, der i og for sig allerede er stillet, men måske har de her en lidt anden drejning.

Det første spørgsmål er: tror socialministeren ikke, at der meget, meget hurtigt – måske endda med det samme, men i hvert fald meget hurtigt – vil danne sig den praksis, at store funktionærgrupper og store grupper af mere eller mindre overordnet personale rent faktisk vil blive fritaget for disse karensdage? Det var et spørgsmål om socialministerens vurdering af, hvordan det rent faktisk fungerer på arbejdsmarkedet på dette område. Inden socialministeren svarer, gør jeg opmærksom på, at før vi fik loven i 1972, dannedes den praksis, der betød, at der blev gjort forskel på de forskellige lønmodtagergrupper.

Nu ved jeg godt, at socialministeren har tordnet imod, at man har for meget lighed her i samfundet, men jeg synes, det er dårligt, hvis vi bevæger os den anden vej.

Det andet spørgsmål, om feriedagene: vil det ikke under alle omstændigheder undergrave hensigten i ferieloven, at man giver et såkaldt tilbud, for dette tilbud er jo et pres på lønmodtageren, altså igen en ny ulighed? Mener socialministeren ikke også det?

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg vil starte med at sige til fru Inge Fischer Møller, at de meldinger, der foreløbig har været i dagspressen om nogle enkelte virksomheder, som enten ikke ville følge selve hovedbestemmelsen, eller som ville lave særlige undtagelser for de overordnede funktionærer, opfatter jeg stadig væk som få. Det bliver dermed også et svar til hr. Anker Jørgensen. Jeg synes, det er meget afgørende, at vi nu venter og ser, hvad der sker, og som jeg har bebudet over for fru Lone Dybkjær, vil der ½ år efter lovens ikrafttræden være en ny statistik, som klargør, hvordan karensdagen har virket i praksis. Jeg tror, det var kloge, om vi tog en diskussion på det tidspunkt, hvor vi har noget konkret at diskutere